

Fényképezzen

a világhírű angol

„Imperiál“ filmre és lemezre!

Kopha!

309

Liebmann Időszerésznél
Kelemen u. 12.

Öngyilkosság a gyevi temetőben

(A Délmagyarország munkatársától)
Pénteken reggel telefonon jelentették a rendőrségnek, hogy a gyevi temetőben egy sirkerítésen egy akasztott ember holttestére akadtak Rendőri bizottság szállt ki a helyszínre amely megállapította, hogy öngyilkosság történt. Az elhunyt Csuri András 70 éves Felsővárosi élő ember, aki elhagyatottsága és gyógyíthatatlansága miatt követte el az öngyilkosságot. Pénteken reggel kiment a temetőbe és egy sirkerítésre zsinnyel felakasztotta magát. A temetőőr vette észre, aki az öreg embert levágta a zsinnyéről, kihívta a mentőket, de már csak a beállott halált konstatahálták. A holttestet a rendőri bizottság intézkedésére a bonctani intézetbe szállították.

Cukrászda-megnyitás!

Értesítjük a n. é. közönséget, hogy
cukrászdánkat

491

Horváth Mihály ucca 7. sz. alatt Széchenyi Mozival szemben) június 31-én, vasárnap **megnyitjuk.** Szives pártfogást kérnek **Deim Tesivérek** cukrászok

42

fillér 10 deka

májusi tea-vaj
Központi Tejcsarnok
házak tejcsarnokaiban.

502

Belterületi, központi fekvésű, bármilyen ipari, vagy üzleti célra alkalmas

telep

iroda és egyéb épületekkel, kövezett főútvonalon
olcsó bérrel
azonnal kiadó. Felvilágosítást nyújt: Róma, a
Délmagyarország kiadóhivatalában.

510

Most vegyen brilliáns és arany ékszert, ezüstöt
Vagy elsőrendű precíziós svájci zsebórát, fali ébresztőt és díszórát, mert
Soha sehol ilyen olcsón még nem vásárolt mint most

Műhöffernél
Széchenyi tér 9.

Bérmaajándék tárgyak már 1.2 P.-től
Hitelképes egyéneknek előnyös részletfizetés

AZ ÉLET MOZIJÁBÓL

(Szatymazi beharangozás)

Temesváry Ilona az alkonyáthba hajló délutánon már meglobogtatja a szatymazi kisvonat ablakában az unokáját, ámbátor mintha csak tegnap vitték volna erre — épp olyan lobogtatósan — a Berezi-gyereket. Az idő elszalad, sőt vágat, mindenki más fajta örömet keres már, mint amilyent valamikor keresett, — visszatérhet-e vajon még egyszer a régi szatymazi szezon?

Az állomás mellett templom alapja javára anynyi mulatság, népnünpélya, műkedvelői előadás történt a század elején, hogy jóformán az egész nyáron künn élt a város a tanyán. (Milyen furcsának tetszik immár, hogy néhány tégláját én is segítettem összetáncolni!) Egyébként is nagy volt akkortájt a szatymazi élet, ebédután, főleg fél hétkor, ontotta a kisvasút a vendéget, a tanyai baromfi-fenyéset hallatlanul fellendült a tanyai kellettel félnők a háziaknak, hogy tulságosan elhuzódik a szórakozás, mert fél egykor az állomáson kellett dallásznia az embernek, ha a maga ágyában, otthon szeretett aludni. Különben csak reggel hétkor indult a legközelebbi vonat, amely behozta a hivatalba a künnlakókat. Ugyan, ami azt illeti, megeseit, hogy ezzel a vonattal tértek meg a különös jókedvűek is. Ép azért senki se vette zokon, ha a háziasszony az éjjeli óráiban eltűnt, magukra hagyván a javíthatatlanokat, majd keréstartót vetett az alvó gyermekekre.

— Áldjon meg benneteket az Isten szelidebb természettel, ne legyetek ti is ilyenek.

Eltűnése annál is helyesebb volt, hogy végre szordíró nélkül diskurálhasson a férfinép, csiklandós történetet ugyanis akkortájt még nem meséltek nők társaságában, — ezt csak később vették be a nők. Óreg Csikós József óvatos tréfájára elképzeltetlenség sikoltózás, szemérmeteskedés volt a visszhang.

Szinte alig lehet ma megérteni a vendéglátás akkora mértékét, amekkora harminc év előtt tombolt Szatymazon. Irányító jelszó volt, hogy a vendéget le kell itatni, még pedig minél előbb, mert rövid idő áll rendelkezésre. Alig koccintott egyetkettőt az ember, itt az éjjel. A barátkozásban főleg óreg László Gyula vezetett, tartván ugynevezett kijózanító kamarát is, hogy néhány órai pihenés után az áldozat ujult erővel folytassa a csatát, amelynek időtartama általában három napokat jelentett.

Nyaralnak ma is Szatymazon, de a mostani élet halovány másolata a réginek. Lehetőleg elkülönül a nyaraló nép, a szomszédok is alig látják egymást egy héten. — akkor együtt volt mindenki a népnünpélyeken pláne egész Szeged. Külön vasuti kocsiokról kellett gondoskodni, hogy éjjelkor mindenki felférjen. Mert azután a künnlakókon kívül már csak a javíthatatlanok maradtak együtt s messzire csengett az éjszakában, „Szép vagy, mi ként a Sirius... Találgatták az ábrándozók, hogy a népszerű Jóska közül kié a hang: a Pályé-e, vagy a Taschleré? (Vajjon énekel-e még Pály Jóska?)

Az egyik ilyen népnünpélya, amely ezer forintot hozott tisztán a templom javára. Különösen sikerült Részvett azon Dessewffy Sándor megyéspüspök is, tragikus véget ért, híres, oldalkanonkájával, Wittenberger Antallal.

A „Tónika“ néven becézett fiatal papról mondta egy elszólásairól híres asszony.

— Micsoda párti volna egy ilyen remek karrier előtt álló ember, aztán ehoh ni, neim lehet neki nősülni!

Szatymaz derék bennszülőttjeinek az se fért sehogy a fejébe, hogy miért kell nekik beléptidit is fizetniük? A mulatság színhelyét kötelezőn elzárták, ha pedig ravaszul átbújt volna valaki alatta, nyomban szemben találta magát a női rendezőbizottság valamelyik élelmes tagjával, aki nyújtotta a cedulát.

— Két hatost kérek!

Egy ilyen legény mondta Polgár Lászlónak, a Kisdudóvó Négylet elnökének.

— Ugyan már, hogy nem restell, annyi pénzt kérek, mikor akkora aranylánc van a nyakában!

... Rengeteg idő telt el azóta, megváltozott egyben másban a világ is, csak külső véreink maradtak a régiiek. Az igaz, hogy a két hatos ma többet jelent, mint amennyit akkor jelentett. Főleg ha hiányzik. A régi kedélyességgel, a jókedvvel, az emberek egymás iránt való szives hajlandóságával együtt. Ami szintén kihalt.

Hát Csepál Vincére emlékszik-e még valaki? Fogadni merek, hogy ha az egész világ megfedkezett is róla, Kószó Istvánnal, meg Zsóter Gegóné tudják, hogy ki volt a nevezetes férfiú, akinek

olyan jelentős szerep jutott az egykor szörnyen híres slafrokk-bálakkal kapcsolatban.

Csepál Vince volt az első szatymazi fiakkeres, de második azóta sem következett utána.

Tudni kell ugyanis, hogy a slafrokk-bálák a „központban“ történtek, (nehogy Központra jövitsák ki!), ez a hely pedig meglehetősen messze esett az egyes tanyáktól. A közvilágítás csecsemőkorát érte, sőt Erlitz doktor emléke itt megilletődést érdemel, mert ő már akkor megjósolta, hogy csak évtizedek múlva jut embrió-korba. Mi az, hogy csecsemő?

A világítással való okoskodás egyébként is olyan gáncs volt, amit kizárólag a felfuakodottság okozhatott meg, hiszen csak a bolond ember világítja ki a pusztát, a szabad területeket. Ez beavatkozás volna az Uristen dolgába, aki szintén takarékoskodik az égi méccessel, de csak néha, mert javarészt küld holdvilágot, meg csillagot, amennyi kell.

Fontosabb volt ennél a távolság, ami csak nőtt, ha bálból indult haza a vendég, némiképpen fáradt lábbal.

Igy született meg Csepálban az ötlet, hogy ő megszerkeszti az első fiakkert, ócska szekér volt biz, az, hiába szepítgetjük a dolgot, aztán Vadász kapitány kidobta már az ócska sziccet, továbbá ott volt a Szárca.

Szárca ló volt és titokzatos körülmények között került Vince tulajdonába. Allítólag örökölte, a rossz nyelvűek szerint akkor „szerezte“, amikor még „amolyan“ ember volt és erre felé járt „a Sándor“, — ellenben voltak bizonyodók, hogy Szárca az egyetlen Árpád-korabeli műemlék és mint ilyen Munkácsy Mihály is megpingálta a honfoglalási képen.

Elképzelhetetlen szenzáció volt az, mikor Vince először kurjantott be a tetthelyre:

— Akinek pedig fiaker kell, az szóljon. Egy hatos hazáig személyenkint.

Vince fuvar kapott és nagy vala az ő népszerűsége. Finnyás kisasszonyok, ha restelték forró délutánokon a gyalogsztát — mert hogy a nap-sugár kihuzza a szeplőt — Csepálért üzentek, hogy fogjon be és álljon elő. Ifju gavallérok várakoztatták a tanyák előtt, mintha gummirádlis volna. Óreg urak nem feküdtek le korán, mert mindig kapható volt Vince, az ártézi kutnál szervezte meg a standot. Jó torku kapásné néhány száz lépésről is előkurjantotta. Meg is nőtt a büszkesége s úgy nevezte magát, hogy:

— Közlekedési forgalom.

Ő állapította meg azt is, hogy milyen sorrendben térhet haza az asszony nép a bálból.

— Ki hogy jött!!

Ez a bálba érkezés rendjét jelentette, ami szigorúan alkotmányos felfogásra és mély igazságosságra vallott.

Szárca igen vidám állat volt, ami nyilván életkorának szelíd filozófiájával függött össze, pláne, hogy annyi édes terhét hordozott, csupa ismerőst. A katasztrófa akkor következett be, amikor egy familia távasszal feldeputálta Szatymazt s elhátározta, hogy ott fog nyaralni. A helyszíni szemlét a mama tartotta meg két nagyon terebélyes lányával, akik örvendezve szálltak a fiakkerbe.

— Gyü, mondta Szárcsának Csepál Vince.

Szárca megindult, de tizet se lépve hátranzétt és megállt.

— Nő, bosszankodott Vince. Előre!

Szárca megrázkodott, közönnyel tűrt szidást, ostort, de feltette magában, hogy egy tapodtat se megy, ő ezeket a kövér lányokat nem cipeli. Végül is lefeküdt a homokba, éjszaka meg eltűnt az istállóból. Soha senki nem tudta meg, hogy hová lett a derék állat, az utolsó Árpád-korabeli műemlék.

Vince a kocsmában huzamosabban busulván az állapotokon, az imént vázolt magyarázatát adta világgá-bujdosásának.

Bob.

H. Lengyel Grete
kozmetikai intézete
Kállay Albert ucca 1. sz.

—+—+—

Egyéni arcápolás, alkalmi kikészítés, összes szépséghibák kezelése. Olcsó bérletrendszer.